

тѣ) осемнадесѣтаго столѣтіа (*т. е. послѣ Рождества Христова *) Богослуженіе сѣ правеше Славянски (Старо-Болгарски), а сѣдебны причины сѣ чинѣха въ сичкѣа сѣдовища на Ново-Болгарскій языкъ; за това требѣва да повѣрѣва челобѣкъ, че Тѣрское Правителство (*Доблетство) никакъ не бы запрело да сѣ возроди отодавна Ново-Болгарская Литтература. Но послѣ като дойде Великій Петаръ (*Русскій Самодержавный Царь) сосѣз войска на Прѣтъ**) и като излезе Господарь, или Кназь (*Бей, тѣрски) Кантимиръ изъ Молдова въ Россіа, тогази виѣшиха (*тѣриха въ оуши) разумѣніе Оттоманской Портѣ, да оудали отъ Престола Влашкой земли Болгарское Оуправленіе (*Завитлѣкъ) Владиславлевичей, и да даде тыа двѣ Кнажества (*т. е. Влахія и Молдова) Грекамъ Цареградскимъ Фанариотамъ. Това е была една мѣра политическа (*тѣрски,

*) Едно столѣтіе цѣ да наже сто години, или единъ вѣкъ.

**) Рѣка, коа отдѣлава Молдова отъ Бессарабіа.